

NADIJA

01/03–31/3/2023

Prodejní výstava obrazů
pana Adama Popenko

Autor
a jeho příběh

Adam Popenko se narodil v roce 1961 na Ukrajině.

Od dětství jsem měl moc rád moře, ale bydlel od něj na hony daleko. I přesto vedla múza moji ruku s obyčejnou tužkou a vytvořila dětská vyobrazení mořských vln.

První setkání s olejomalbou bylo v 11 letech, když jsem zahlédl, jak sousedův syn krásně namaloval reprodukcí obrazu „Hon na tygra“. Působilo to tak přesvědčivě a věrohodně, až mě to zarazilo, a proto jsem si řekl: „Jednoho dne právě tento obraz namaluji také“.

Sny se mi začaly plnit, když mi bylo 25 let a přestěhovali jsme se s rodinou k moři na jih Ukrajiny. Malování nebylo mým povoláním. Jsem samouk a nenavštěvoval jsem žádnou uměleckou školu ani kurz. Maloval jsem jen ve volných chvílích, kterých nebylo moc. Potřeboval jsem živit svou rodinu. Manželka a moje dcera mě vždy podporovaly a podporují dosud. Moje dcera odjela studovat do Francie a zůstala tam natrvalo. V roce 2005 jsme se s manželkou přestěhovali do České republiky. Začal jsem tady pracovat jako sádkartonař, ale nádherná příroda jižních Čech a opětovné setkání s obrazem „Hon na tygra“ v knihkupectví, mě nadchly natolik, že jsem nářadí vyměnil za štětce, palety a

plátna. Má první díla byly pouze reprodukce a snažil jsem se co nejvíce zdokonalit svoji techniku malby.

S každým dalším obrazem ve mně sílila touha malovat svá vlastní díla. Na svém prvním obraze jsem zachytil východ slunce u Branišova. Postupně vznikly i další obrazy. Maloval jsem jen pro radost, nikdy mě nenapadla myšlenka své obrazy prodávat, dokud nezačala ruská invaze na Ukrajině. V tu chvíli jsme přemýšleli s rodinou, jak můžeme pomoci své zemi, ve které jsme se narodili. Dcera ve Francii začala aktivně pomáhat v rámci dobrovolnického centra „Ukraine Libre – Toulouse“. Já jsem se okamžitě zapojil do posttraumatického týmu HZS Jihočeského kraje v rámci Krajského asistenčního centra pomoci Ukrajině jako tlumočnick. Pro mě to však nebylo dostačující a hledal jsem další cesty, jak mohu pomoci svojí zemi, kde jsem se narodil, žil a kde odpočívají moji rodiče, ještě více.

Protože kvůli svému věku již nemohu bojovat, rád bych pomohl alespoň tím, že věnuji finanční dar z prodeje svých obrazů. To je hlavní důvod mé vernisáže. Peníze budou poslány Mezinárodnímu dobrovolnickému logistickému centru Marlog na nákup léků pro ukrajinské vojáky.

